

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ÚNOR 2014

č. 2

HROMNICE – BOJÍTE SE HROMU?

Měsíc únor začíná krásným svátkem Uvedení Páně do chrámu. Protože je tradičně tento svátek spojován také s ochotou zasvětit svůj život poslání, které člověk dostává, je tento svátek slaven také jako Den zasvěceného života, svátek řeholníků a řeholnic. Dříve byl svátek také nazýván „Očišťování Panny Marie“, lidově tento svátek nazýváme Hromnice. Připomínáme si mimo jiné, jak při setkání v jeruzalémském chrámu spravedlivý Simeon nazývá Ježíše „světlem k osvícení národů“. A pravděpodobně na základě tohoto proroctví vznikl zvyk svítit v tento den svíce – hromničky, které se pak dávaly do oken, kde spolu s modlitbou měly chránit dům před bouřkami.

Pro případnou škodu na domě je samozřejmě nebezpečný blesk, který může dům zapálit. Přesto se lidé víc než blesku báli doprovodného neškodného zvukového jevu (hromu), který se ozývá až poté, co už je vlastně nebezpečí pryč.

A svíčky se tak jmenují „hromničky“ a ne třeba „bleskvičky“ ☺.

Trochu mi to připomíná velmi důležitý vynález jednoho našeho premonstrátského kněze, Prokopa Diviše, a to bleskosvod, který je všeobecně opět fakticky nesprávně nazýván „hromosvod“.

Možná je to příliš složitá konstrukce úvah, ale řekl bych, v souvislosti s předešlým, že se občas bojíme neškodných věcí a pravé nebezpečí si často ani neuvědomujeme. Bojíme se materiální chudoby a nebojíme se chudoby našich srdcí, kde chybí láska. Bojíme se, co si o nás pomyslí lidé, a nebojíme se, co si o nás myslí Bůh. Bojíme se ztráty zdraví a života a nebojíme se hříchu a ztráty živo-

ta věčného.

Tak jak je to s námi? Bojíme se? Ano či ne? A čeho? V prvním Janově listu čteme, že v lásce nemá strach místo. Láska strach vyhání. A Bůh je Láska. – Věříme tomu? Nenecháváme se někdy příliš ovládat zbytečnými strachy? Kdo uvěřil Bohu, nemusí se bát. Možná si zde pouze můžeme připomenout onu „bázeň před Hospodinem“, o které čteme v knize Přísloví, že je počátkem moudrosti. Tato bázeň nemá nic společného se

strachem nebo hrůzou z Boha. Znamená naopak respekt před Pánem, chrání nás před naší pýchou a sebestředností, vede nás k hluboké úctě k Bohu a nakonec k velké důvěře.

Chtěl bych tedy popřát všem, aby naše víra nám pomohla překonávat ty naše nejrůznější lidské strachy a aby se prohloubila naše důvěra v Pána Boha a jeho lásku.

o. Marian OPraem

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

VIDĚT A ŽÍT (Mt 9,27-31)

1. Slepci chtějí vidět

Stáli v obrazárně před moderní malbou dva lidé. Jeden se ušklíbl: „Taková mazanice! A to tu vystavují?“ Druhý měl ráz smutného: „Vždycky mě velice mrzí, když vidím, že něco nemohu pochopit. Je jasné, že tu jde o velkého malíře. Obraz je zřejmě krásný, ale já to bohužel nemohu zachytit. Snad časem. Stává se mně často, že se smysl najednou jakoby zjevil.“ Jsou tedy dva druhy slepců. Oba nevidí. Ale jedni z toho vyvodí důsledek, že neexistuje nic, co by stálo za to, abychom se na to dívali. Druzí naopak svou slepotou trpí a rádi by prohlédli. Obsahem náboženského života jsou tajemství, která jenom Bůh zjevuje. Nikdo z nás je svými vlastními schopnostmi nevidí. Jsme v tomto oboru slepí. Chodí ovšem okolo nás tzv. věřící, jim tato tajemství dávají smysl života. Tedy

nějakým způsobem přece jenom vidí. Jaká je reakce lidí okolo, tzv. nevěřících? Jedni považují za naivní, za pošetilé. Druhé naopak mrzí, že nemohou pochopit to, co věřící uvádí v úžas. O těch druhých platí, že z milosti Boží časem prohlédnou i oni, otevrou se jim oči, aby viděli krásu neznámého světa.

2. Vidět a žít

Jedna malířka dostala k restaurování staré východní ikony. Nebyla věřící, byl to pro ni neznámý svět, ale časem se do toho vžila. Nakonec prohodila: „Chtěla bych vlastně tak žít, jak je to na těch ikonách zobrazeno.“ Jde tu: o trochu nezvyklé vyznání víry, ale je pravé. Vybíráme si cestu v lese, dokud vidíme. Má tomu být v životě jinak? A přece se děje občas něco divného. Někdo se např. rád dívá v televizi na snímky vysokých hor,

ale sám pěšky nikdy nevystoupí ani na malý kopeček. Zná hory, ale není horolezec. Ale zná hory skutečně? Horalé by se mu smáli, kdyby jim to řekl. Tím komičtější by bylo, kdyby někdo tvrdil, že zná lásku a rodinný život, protože to viděl často ve filmu. Ale v náboženství se to stává často. Lidé tvrdí, co všechno znají o Bohu, o církvi, o náboženství. Ale zdrojem jejich poznání jsou diskuze a povrchní četba. Život se vidí jenom v životě. Náboženství pak je život, ne abstraktní doktrína. V katechismu se sice naučíme hlavní články víry, ale jejich smysl uvidíme, až se rozhodneme žít podle toho, jak to tam je popsáno.

3. Všude o tom mluvili

Není dost jasné, proč Ježíš zakazoval uzdraveným osobám, které prožily zázrak, aby o tom mluvily. Vždycky se však poznamenává, že se jeho zákaz minul účinkem. Ti lidé naopak o tom mluvili všude, rozhlašovali div na celé kolo.

Do jisté míry je to přirozené. Kdo zažil něco velkého, neobyčejného, nedokáže mlčet. Cítí, že to musí sdělit jiným. Ale přece je rozdíl ve sdělení. Prozrazujeme své vnitřní smýšlení navenek slovy, ale také celým svým chováním, celým postojem. Je-li např. někdo smutný, nemusí se to všem říkat, vidí to v jeho obličejí. Stejně tak se projevuje čistá radost, údiv atd. Kdo vede opravdový náboženský život, má často krásné zážitky. Ale není záhodno, zvláště v dnešní společnosti, aby se o náboženství tuze mluvilo. Je lépe, když je to vidět na postoji věřících. Sv. František z Assisi řekl jednou spolubratřím, že půjdou kázat. Prošli mlčky městem a vrátili se. „Proč jsme nekázali?“ ptali se ho druhové. „Kázali jsme svým příkladem,“ zněla odpověď. Tento druh kázání mají dělat věřící na každém kroku, protože otvírá oči slepým pro víru.

Z knihy T. Špidlíka: Liturgické meditace I.

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

SVATÝ SEVERA

V kostele Nanebevzetí P. Marie a sv. Václava se nachází na levé straně kostela v kapli u kazatelny skleněná rakev s ostatky sv. Severa.

Relikvie mučedníka sv. Severa

Ve skleněné rakvi jsou uloženy kosti sv. Severa, jednoho z mnoha mučedníků známých jen podle jména, kteří

v počátcích křesťanství zemřeli v Římě

násilnou smrtí kvůli své víře a byli pohřbeni v Kalistových katakombách.

Papež Benedikt XIV. si v 18. století přál, aby se relikvie mučedníků z římských katakomb rozvážely do významných kostelů ve světě, aby mučedníci byli více ctěni a stávali se posilou pro trpící křesťany v každé době. Po převezení ostatků do Znojma s papežským dokumentem o pravosti se jich ujaly řeholní sestry sv. Kláry, podle zvyklostí barokní doby je vyzdobily ručně vypracovanými jemnými ozdobami, aby pak mohly být slavnostně přeneseny do klášterního kostela sv. Václava a Nanebevzetí P. Marie v Louce.

Podobně byly v té době z Říma do Znojma přineseny relikvie mučedníka sv. Bonifáce do kostela sv. Mikuláše, sv. Olympia do kostela sv. Michala a relikvie sv. Donáta do kostela kláštera minoritů. Po zrušení kláštera minoritů se relikvie sv. Donáta s dalšími památkami dostaly do kostela nově zřízené farnosti v Pavlicích.

Svátek prvomučedníků římských se slaví 30. června. Relikvie svatých nás hmatatelně spojují s jejich životy a zpřítomňují duchovní hodnotu jejich života.

o. Marian, OPraem

CHARITA

Koncert Květin ky se vydařil

V pátek 20. prosince 2013 se uskutečnil v kostele sv. Mikuláše tradiční koncert skupiny Květin ky. Výtěžek koncertu činil rekordní částku 11 069,- Kč a 0,50 centů. Tato částka bude použita pro účely Denního stacionáře sv. Damiána. Všem, kteří přišli a přispěli, děkujeme. Těšíme se zase za rok.

Žehnání koledníků na Petrově

V pátek 3. ledna 2014 se uskutečnilo slavnostní požehnání tříkrálovým koledníkům v Brně

na Petrově. Všem přítomným požehnal brněnský děkan Václav Slouk. Ze znojemského regionu dorazil autobus plný koledníků. Pro všechny bylo připraveno malé pohoštění a koledníci měli možnost vyhrát mobilní telefony.

Masopustní průvod

Dne 4. března 2014 projde městem Znojmem tradiční **masopustní průvod Denního stacionáře sv. Damiána**. Začátek průvodu je na náměstí Komenského v 9:20 hod., pak projde na Dolní Českou, kde se zastaví v sídle Oblastní charity Znojmo. Odtud bude pokračovat dále na Masarykovo náměstí a tudy přes Obrokovou ulici na Horní náměstí. Konec průvodu bude u lázní.

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

DO PIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

FRAU KARIN

Již delší dobu uvažuji vážně o tom, že přestanu psát: jsem unaven, pořád nějaké akce, přednášky, cesty a k tomu pravidelná osmihodinová pracovní doba. Zato prakticky žádné echo, žádné reakce na mé články, ani negativní, ani pozitivní, snad už tisíckrát jsem se sám sebe ptal, proč vlastně píšu. Když přece jen občas někdo pěkně zareaguje nebo mi poděkuje, povzbudí mě to. Říkám si: jestli Pán Bůh chce, abych ještě psal, ať mi dá k tomu sílu, jinak to nezvládnou.

Nevím, zda mi tu sílu dal, ale to, co se mi v těchto dnech přihodilo, nemohu nechat bez komentáře. Včera v čekárně naší kliniky se na mě jemně usmívala jedna pacientka. Podle toho, že seděla na vozíku v županu, jsem poznal, že je z lůžkového oddělení. Dvě třetiny našich pacientů s rakovinou před ozařováním tvoří pacienti ambulantní, jednu třetinu z lůžkového oddělení.

Bylo mi trochu divné, že se na mě usmívá, a zároveň jsem cítil, že ji odněkud znám, ale odkud? Když jsem kolem ní procházel, nedalo mi to a zeptal jsem se: „Mám dojem, že vás odněkud znám.“ Znovu se usmála a řekla své jméno. Okamžitě se mi rozsvítilo. Začal jsem se trapně omlouvat, že jsem ji hned nepoznal. „Nemusíte se omlouvat, vždyť od února, kdy jsem tu byla naposled, mi po chemoterapii vypadaly vlasy, zhubla jsem, změnila jsem se,“ snažila se mě uklidnit. Dali jsme se do řeči. Od vidění jsem znal tuto paní už patnáct let. Náhodně, vždy po několika letech, k nám

přicházela na ozařování. Měla rakovinu kostí. Úplně nejdříve jsme ozařovali stehenní kost. O pár let později kyčle, potom páteř. Tak to šlo celá léta. Postup rakoviny se ozařováním na určitou dobu zastavil, pak se projevil na jiném místě. My jsme to ozářili a paní měla klid opět na několik let. Vždy bylo nápadné, jak je veselá, vyrovnaná a smířená. Ten její klid mně imponoval. Bylo mi jasné, že to nehraje, že to není žádné „Verdrängen“, žádné vytěsnění, že ta žena prostě taková je.

Začal jsem se vyptávat, co se jí po tom únoru stalo. Mluvila klidně, spokojeně, vysvětlovala mi, jak vše probíhalo. Najednou se zasekla, chvíli mlčela, rozplakala se – poprvé za všechna ta léta – a nakonec řekla: „Kdybych neměla sedmnáctiletého syna, který na mě visí, nevadilo by mi teď zemřít. Se vším jsem už smířená...“ Chvíli plakala, já jsem stál nad ní a posvátně mlčel. Když přestala, zeptal jsem se, jestli ji mohu obejmout. Souhlasila. Udělal jsem to tak jemně, jak jen jsem byl schopen.

Na druhý den jsem ji šel vyzvednout do čekárny, když ji tam přivezl sanitář. Rovnou, bez optání jsem ji objal. Ozařovací místnost ještě nebyla volná, a tak jsem si k ní sedl a začal hovor. To, co mi řekla, mi skoro vyrazilo dech: „Víte, jak úžasně jste mi pomohl, když jsem tu byla v únoru?“ Nechápatě jsem zavrtěl hlavou: „Já?“ „Ano, vy. Řekl jste něco, z čeho dodnes žiju.“ A hned mi to vysvětlila: „Když mi zase propukly metastázy, měla jsem toho už plné zuby. To,

že jsem optimistka a pozitivní člověk, to není moje zásluha, s tím jsem se narodila. Ale tenkrát už jsem prostě nemohla dál, trápily mě veliké bolesti, můj manžel mě přestal mít rád, byli jsme v rozvodovém řízení, k tomu ten nezaopatřený syn. Den před odchodem do nemocnice jsem ještě zašla na hrob svého otce. Tam jsem se mu vyplakala. Měla jsem ho ráda, on mě taky. Pár let před smrtí prodělával rakovinu plic a hodně trpěl. To už jsem byla nemocná i já a on mi pořád říkal: "Karin, já tě obdivuji, že to zvládáš s takovým optimismem."

Když jsem přišla na vaši kliniku k ozařování, zničehonic jste se objevil vy, a když jste šel kolem mě, řekl jste mi: „Frau Karin, vidím vás jen jednou za pár let a vždycky vás obdivuji, s jakým klidem, optimismem a vyrovnaností to všechno zvládáte.“ Zalila mě obrovská radost, protože úplně stejná slova mi neustále opakoval můj otec. Já nevím, jestli existuje Bůh, ale ta moje prosba u jeho

hrobu byla vyslyšena! Nevím, kdo vám ta slova vnukl, ale řekl jste přesně to, co mě v tom okamžiku mohlo potěšit nejvíc. A víte, co jste mi řekl druhý den, když jste mě přišel jen tak pozdravit? „To teda nevím,“ přiznal jsem pravdu. „Řekl jste mi: «Frau Karin, vždycky když vás vidím, jste pro mě velkým vzorem, protože já už svou situaci někdy nezvládám.» Přesně totéž mi řekl otec těsně před svou smrtí.“

Pomaloučku jsem se k ní nakláněl a ona cítila, že ji chci obejmout. Vzpřímila se na vozíku, aby mi to usnadnila. Na víc jsem se v tu chvíli nezmohl. Těším se na zítřek, až ji budu moci znovu obejmout. Víc udělat nemůžu. Nejsem ani vizionář, ani zázračný léčitel, jsem jen člověk. Člověk, kterému osud této ženy není lhostejný.

Peter Žaloudek
Umlaufoviny.com

ROK RODINY

SVATOST MANŽELSTVÍ A RODINY

Důvěrné společenství života a manželské lásky, které Stvořitel založil a vybavil vlastními zákonitostmi, se uskutečňují manželskou úmluvou neboli neodvolatelným osobním souhlasem. A tak lidským úkonem, jímž se manželé vzájemně sobě dávají a přijímají, vzniká stav, který z naří-

zení Božího má stálost i před společností; tento posvátný svazek z ohledu na dobro manželů, potomstva i společnosti nezávisí na lidské libovůli. Sám Bůh je původcem manželství, které má rozličná dobra a rozličné cíle; to všechno má nesmírnou důležitost pro pokračování lidského rodu, pro rozvoj osobnosti jednotlivých členů rodiny a

jejich věčný úděl, pro důstojnost, stálost, mír a blaho rodiny samé celé lidské společnosti. Svou přirozenou povahou jsou manželství a manželská láska zaměřeny k plození a výchově dětí a v nich nacházejí své vyvrcholení. A tak muž a žena, kteří manželským svazkem »nejsoú už dva, ale jedno tělo« (Mt 19, 6), prokazují si hlubokou jednotou svých osobností a činů vzájemnou pomoc a službu, zakoušejí smysl své jednoty a stále plněji ji dosahují. Tato důvěrná jednota dvou osob, které se sobě vzájemně odevzdávají, jakož i dobro dětí, vyžadují úplnou manželskou věrnost a požadují jejich nerozlučnou jednotu.

Kristus Pán hojně požehnal této mnohotvárné lásce, která vytryskla z božského zdroje lásky a byla utvořena podle vzoru jednoty mezi ním a církví. Jako kdysi Bůh vyšel svému lidu v ústrety úmluvou lásky a věrnosti, tak nyní Spasitel lidí a Snoubenec církve vychází vstříc věřícím manželům svátostí manželství. Zůstává pak s nimi, aby tak jako on miloval církev a vydal sám sebe za ni, i manželé milovali jeden druhého se vzájemnou oddaností a s trvalou věrností. Opravdová manželská láska je pozdvižena k účasti na Boží lásce a vykupitelskou mocí Kristovou a spásonosným působením církve se usměrňuje a obohacuje, aby manželé byli účinně vedeni k Bohu a dostalo se jim pomoci a posily v jejich vznešeném úkolu otce a matky. Proto jsou křesťanští manželé posilováni a jakoby svěceni k povinnostem a důstojnos-

ti svého stavu zvláštní svátostí; její působností plní svůj manželský a rodinný úkol, a prodchnuti Kristovým duchem, jenž naplňuje celý jejich život vírou, nadějí a láskou, spějí stále více ke své vlastní dokonalosti, vzájemnému posvěcení a tedy k společné oslavě Boha.

Budou-li tedy rodiče předcházet příkladem a rodinnou modlitbou, jejich děti a vůbec všichni, kdo žijí v rodinném kruhu, naleznou snadněji cestu lidskosti, spásy a svatosti. Manželé pak, ozdobeni důstojností a úkoly otce a matky, svědomitě splní povinnosti výchovy – zvláště náboženské která je především jejich věcí.

Děti, jako živoucí údy rodiny, přispívají svým způsobem k posvěcení rodičů. Vděčností, úctou a důvěrou odpovědí na dobrodiní rodičů a budou při nich synovsky stát v nezdaru a ve stáří. Vdovství statečně podstoupené jako pokračování povolání k manželskému životu bude všemi ctěno. Rodina se bude velkomyslně sdílet o své duchovní bohatství i s ostatními rodinami. Jelikož křesťanská rodina povstává z manželství, jež je obrazem úmluvy lásky mezi Kristem i účastí na ní, přispěje k poznání živé Spasitelovy přítomnosti ve světě a pravé povahy církve jak manželskou láskou, velkomyslnou plodností, jednotou a věrností, tak i láskyplnou spoluprací všech členů.

*Pastorální konstituce o církvi
v dnešním světě (čl. 48)*

Láska očima dětí

Opravdu byste neměli říkat někomu „Miluju Tě“, pokud to nemyslíte vážně, ale když to tak myslíte, raději to říkejte často. Lidé zapomínají. (Jessica, 8 let)

(Z internetu)

INFORMACE – bude vás zajímat

ROZVOD A ŽIVOT V CÍRKVI

Diecézní setkání pro rozvedené

Setkání bude zahájeno **12. dubna 2014** v kostele sv. Michala na Dominikánském náměstí mší sv. v 9 h a pokračuje na brněnském biskupství, Petrov 2, sál v přízemí. Přednášky přednesou P. Mgr. J.S. Smejkal, O.Carm, PhDr. J. Zeman, CSc., Mgr. M. Mikulková.

Během dne možnost individuálního rozhovoru s přítomnými kněžími. Na setkání se není nutno přihlašovat.

Bližší informace: Mgr. Markéta Klímová, email: marketa.klimova@crsp.cz, www.crsp.cz; tel.: 542 217 464 (recepce) nebo 736 608 607

NA ÚSVITĚ DĚJIN

Institut pro křesťanskou kulturu srdečně zve na hromniční setkání v neděli 2. února 2014 do kostela sv. Alžběty. V 11 h mše sv. a v 15 h pásmo čteného i mluveného slova, zpěvu a hudby. V programu budeme kráčet spolu s Pannou Marií od okamžiku, kdy je zasažena první doživotní bolestí.

Dobrovolné vstupné bude věnováno na podporu hudebně a výtvarně talentovaných dětí.

KONFERENCE ZDRAVOTNÍK - KŘESŤAN V DNEŠNÍ NEMOCNICI

se koná letos již po jedenácté v sobotu **26. dubna 2014** v Sále Milosrdných bratří (Václavská 7, Brno).

Konference začíná v 8 h mší sv. a pokračuje I. blokem přednášek „*Smrt v nemocnici*“. Po obědě v 13.30 h bude zahájen II. blok přednášek „*Svatý lékař – duchovní zdroje zdravotnického povolání*“.

Konference končí mezi 15.00 a 16.00 hod. Účastnický poplatek 400,-Kč.

Přihlášky se jménem, datem narození (pro získání kreditních bodů), adresou, pracovištěm a funkcí zašlete do 11. dubna 2014 na e-mail: krestan.konference@gmail.com Obratem budete informováni o způsobu uhrazení účastnického poplatku.

ŘÍM, ORVIETO, FLORENCIE

Institut pro křesťanskou kulturu vás srdečně zve na poutní zájezd do Říma, Orvieta a Florencie, který se uskuteční ve dnech 20. – 26. března 2014.

Informace a přihlášky na pout': Institut pro křesťanskou kulturu, 675 41 Nové Syrovce 157; Tel: +42 728 272 760, e-mail: eva.balikova@seznam.cz, www.institut-hradiste.cz

Cena činí: 5 480,- Kč, účinkující ZUŠ 4 480,- Kč. V ceně je zahrnuta doprava luxusním zájezdovým autobusem, 4x ubytování v blízkosti centra, 4x snídaně, 1x večeře. Ostatní večeře je možné doobjednat během pobytu. Prosíme, kancionály vezměte s sebou. V ceně není zahrnuta hromadná městská doprava, pojištění a vstupy (doporučujeme 50€)

V posledku jsi – kým jsi. Nasad' si paruku s tisíci loknami, postav se na vysoký piedestal, přece zůstaneš tím, kým jsi. (J. W. Goethe)

HUDEBNÍ OHLÉDNUTÍ S CHRÁMOVÝM SBOREM SV. KŘÍŽE

K Vánocům hudba již neodmyslitelně patří. Při poslechu hudby se může člověk zastavit a nechat své starosti rozplynout a odejít s jednotlivými tóny skladeb. O Vánocích máme skvělou příležitost zastavit se a naslouchat hudbě, která přímo vybízí k zamyšlení se, zklidnění a pomáhá lidskou duši přiblížit k radosti. Kdy naposledy jsme si udělali čas na poslech hudby z pohodlí domova či na návštěvu nějakého koncertu?

O Vánocích bylo příležitostí mnoho. Chránový sbor sv. Kříže pod taktovkou Jarmily Ludvíkové jste mohli slyšet na půlnoční mši svaté, na Boží hod vánoční při ranní mši nebo také ve spolupráci se Znojemským komorním orchestrem pod vedením Williho Türka hned na třech koncertech. Premiérový vánoční koncert se konal 22.12. na Zámku v Břežanech. Koncert proběhl v zámecké kapli, která patří pod správu kongregace sester sv. Hedviky. Od personálu, řeholních sester i klientů Zámku Břežany se nám vždy dostane velice vřelého přijetí. Zámek Břežany je sociálním zařízením, jehož cílovou skupinou jsou lidé s mentálním postižením. Je nádherné pozorovat, jak jsou klienti Zámku muzikální a jak spontánně dokáží vyjádřit svou radost, nadšení a náležitě ocenit pokud se jim něco líbí.

Druhý koncert se konal tradičně na sv. Štěpána 26.12. v kostele Nalezení sv. Kříže. Domovský kostel pro náš chránový sbor dodal koncertu tu pravou vánoční atmosféru. Návštěvníci mohli slyšet: sólisty Zdeňka Doležala – tenor,

Romanu Jedličkovou – soprán, Petra Koláře – baryton a na housle Terezu Piskačovou. Zazněla tenorová árie

z Vánočního oratoria od velikána hudby Johanna Sebastiana Bacha, Pastorela in G od Johanna Fischera, Benedictus z Missy pastoralis od F. X. Brixiho. Orchester představil instrumentálně zpracované koledy od Evžena Zámečnicka. Chránový sbor na závěr zazpíval v doprovodu orchestru Sanctus od francouzského autora Marca-Antoine Charpentiera a od českého Tomáše Norberta Koutníka část Pastorely Hej, hej, jeden i druhý. Celý koncert zakončila první sloka společně zazpívané vánoční hymny Narodil se Kristus Pán.

Poslední koncert již v novém roce 8.1.2014 voněl vínem. V Hnanickém kostele sv. Wolfganga (jediný kostel v republice, který je zasvěcen tomuto světcu) bývá někdy taková zima, že zamrzne voda v konvičkách při mši svaté, proto místní kostelník a vinař v jedné osobě každoročně při koncertě návštěvníkům nabízí výborné svažené víno pro zahřátí. Celý kostel je provoněný vínem a přátelskou atmosférou.

Hlavním posláním chránového sboru je hudební doprovod při liturgii. Mši svaté se hudbou snaží dát slavnostnější charakter, proto hudební doprovod nechyběl ani na půlnoční mši svaté a na Boží hod vánoční. Na půlnoční si návštěvníci kostela mohli poslechnout části Sanctus, Benedictus a Agnus Dei z Charpentierovy vánoční mše a dvě české pastorely od T. N.

Koutníka a J. I. Linka, vše za doprovodu početného orchestru (čtvery housle, viola, violoncello, fagot, trubka, pozoun, tympány a samozřejmě varhany) složeného z ochotných znojmských hudebníků - všem patří velký dík! Na Boží hod vánoční sbor ranní mši doprovodil třemi vánočními písněmi od A. V. Michny a zopakoval také Charpentierovu mši, tentokrát již s menším počtem muzikantů.

Po těchto krásných hudebních zážitcích se znovu vrháme do další práce a začínáme studovat další repertoár na Velikonoce a jiné blížící se akce. Děkujeme naší farnosti, všem našim

posluchačům, hráčům z řad Komorního orchestru ZUŠ i jiným ochotným muzikantům a našim podporovatelům za přízeň.

Zároveň bychom rádi mezi sebe pozvali nové zájemce o sborový zpěv, předchozí hudební zkušenosti nejsou podmínkou, stačí chuť do zpěvu a ochota trávit úterní večery na zkouškách. Zkoušíme každé úterý od 19.00 do 20.30 na faře sv. Kříže. (kontakt: Jarmila Ludvíková 608 055 538) Těšíme se na vás!

Eliška Juráková

CARITAS IN VERITAS

Láska k pravdě – encyklika Benedikta XVI, (Pokračování)

51. Způsob, jak zachází lidstvo s životním prostředím, je ovlivněn tím, jak zachází lidstvo samo se sebou. To vybízí dnešní společnost k zodpovědnému přehodnocení svého životního stylu. Každé porušení solidarity při rozhodování o spotřebě, šetření a investicích škodí životnímu prostředí, a zhoršení životního prostředí vyvolává nespokojenost v sociálních vztazích.

Zpustošení a vyčerpání půdy v některých zemědělských oblastech je příčinou zbídačení a zaostalosti zde žijícího obyvatelstva. A kolik přírodních zdrojů je ničeno válkami! Pokoj uvnitř národů i mezi národy by umožnil i větší ochranu přírody. Církev má odpovědnost za stvoření a musí tuto odpovědnost projevovat i na veřejnosti. Musí bránit nejen zemi, vodu a vzduch jakožto dary stvoření, které patří všem; musí

především bránit člověka před sebezničením.

Zhoršování stavu přírody úzce souvisí s kulturou utvářející lidské soužití. Rozhodujícím problémem je celkový morální stav společnosti. Když se nerespektuje právo na život a na přirozenou smrt, když se uměle provádí početí, těhotenství i narození člověka, pak svědomí společnosti ztrácí pojem o ekologii člověka, a tím i o ekologii přírodního prostředí.

Vzájemně se vylučuje, když se po nových generacích žádá úcta k životnímu prostředí, a přitom jim výchova ani zákony nepomáhají k úctě sobě samým. Kniha přírody je jedna a nedělitelná: zahrnuje jak životní prostředí, tak lidský život, sexualitu, manželství, rodinu i sociální vztahy.

Naše povinnosti vůči životnímu prostředí jsou vzájemně propojeny s povinnostmi, které máme k lidské osobě i ve vztahu k druhým. Nelze vymáhat jedny povinnosti a šlapat po druhých: to je závažný rozpor dnešního způsobu myšlení a praxe. Praxe, která ponižuje lidskou osobu, rozvrací životní prostředí a škodí společnosti.

52. Pravda ani láska se nemohou stát pouhými lidskými produkty. Jejich zdrojem nemůže být člověk, ale jen Bůh,

který je Láska a Pravda.

Samo povolání k rozvoji lidských osob i národů se nezakládá na pouhém lidském rozhodnutí, ale je vepsáno do plánu, který nás předchází, přesahuje a který pro nás všechny představuje povinnost, která má být přijata svobodně. Láska a Pravda nám ukazuje, co je dobro a v čem spočívá naše štěstí. Ukazuje nám cestu k pravému rozvoji.

Zapsal Ing. Simek

OPRAVY V KOSTELE V ROCE 2013

sv. Mikuláše:

Bylo dokončeno **restaurování kaple Nejsv. Trojice** se sochařskou výzdobou oltáře připisovanou významnému umělci, a to sochaři J.A.Heinzovi.

Chybí ještě dvě lavice a věčné světlo, aby se kaple mohla využívat pro uložení Nejsv. svátosti při koncertech v kostele.

Byla provedena I. etapa opravy všech předsíní:

Jižní předsíní k faře (postavena r. 1905) - provedena oprava poškozených omítek, položena nová žulová dlažba. Dva sešlapané kamenné náhrobky z podlahy byly již dříve přemístěny do krypty. Chybí provést výmalbu stěn, nátěr stropu a dveří, úpravu nástěnek, opravu kříže a opravu vnějšího kamenného schodiště.

Západní předsíní v průčelí (postavena r. 1905) - provedena oprava poškozených omítek a odvlhčení podlahy, položena nová žulová dlažba. Hned za kovanou bránou se částečně odkryl napříč položený náhrobní kámen s pozdně go-

tickým nápisem, ve středu dost prošlapaný, překrytý barokní dlažbou. Více jej bude možné zkoumat až při celkové opravě dlažby pod kůrem.

Chybí provést výmalbu stěn, nátěr stropu a dveří, umělecky ztvárněné texty Vyznání víry a Desatera Božích přikázání, úpravu nástěnek.

Severní předsíní k městu (postavena jako otevřený reprezentační prostor pro společenská jednání po r. 1338, r. 1905 upravena a uzavřena vnějším portálem s dveřmi) - nyní byla provedena oprava značně poškozených omítkových vrstev, restaurátorské práce na kamenných prvcích - žebrech gotické klenby, elektroinstalace, pořízena nová žulová dlažba.

Chybí dokončit restaurátorské práce na kamenných prvcích - gotických sedilích a portálech, provést odvlhčení podlahy výkopem a položením odvětracího systému, položení nové žulové dlažby, výmalbu stěn a nátěry dveří, restaurování barokní kamenné sochy sv.Mikuláše v životní velikosti, doplnění kamenných

plastik na prázdné konsoly na vnitřním průčelí, položení nové čistící zóny.

Loňské náklady na opravu předsíní byly celkem 578.880,- Kč, z toho 500.000,- byla dotace Města Znojma.

Oprava Svatováclavské kaple, která je v majetku města a nyní je pronajata farnosti.

Byla zahájena oprava kamenných prvků a fasády na straně k faře, zastřešení části ochozu se šindelovou krytinou a oprava cihlové dlažby, byly provedeny nové výplně všech oken katedrálním sklem spojovaným olovem a odvětrání prostoru karneru větrací šachtou do hradební zdi. Nedokončené práce by měly také pokračovat v jarních měsících. Náklady hradí Město Znojmo.

sv. Kříže u dominikánů

Restaurátorské opravy barokní boční kaple svatého Jana Nepomuckého; náklady 600.100,- Kč.

sv. Václava v Louce

V rámci oprav bylo zavedeno v polovině kostela topení v lavicích.

sv. Markéta v Příměticích

Rekonstrukce el. rozvaděče na faře, výmalba interiéru, úprava okolí fary a rekonstrukce rozhlasu.

sv. Petra a Pavla v Citonicích

Rekonstrukce fary, nové lavice v kostele, pokračuje oprava varhan.

Statistika znojemských farností za rok 2013

	Rok 2012	Rok 2013
Křty	134	124
z toho starší 15 let	11	7
1. svaté přijímání	neuveďeno	32
Svatby	44	43
Pohřby	84	85
Z toho kremace	neuveďeno	37

PRONÁSLEDOVÁNÍ KŘESŤANŮ

Dějiny křesťanství jsou poznamenány pronásledováním, kterým státní moc chtěla křesťanství potlačit nebo odstranit. Pronásledování za římských císařů, počínaje Neronem r. 64 přes Domiciána k Trajánovi, se zaměřovala především proti odporu křesťanů uznat oficiální kult bohů, byla však mo-

tivována i politicky. Systematické pronásledování s krutými tresty se rozmohlo ve druhé polovině 3. stol. za císaře Decia. Smrt na hranici, popravy při cirkusových hrách, stětí nebo vyhnanství byly běžnými prostředky ke zlomení vůle věřících. Přes selhání mnoha křesťanů je doba pronásledování křesťanů z hlediska

velkého počtu mučedníků dobou hrdinů, která vedla k větší soudržnosti obcí. Po delší době míru od r. 260 - 303 došlo k nejkřutější vlně ze všech pronásledování za císaře Diokleciána. V celku se však pronásledování křesťanů míjelo svým cílem, a tak císař Galerius r. 311 z toho vyvodil důsledky a vydal toleranční výnos, který byl r. 313 potvrzen Konstantinem a zaručoval křesťanům svobodné vyznávání náboženství. V nedávné době vedly totalitní světové názory, jako např. nacionální socialismus a komunismus, k opětovnému pronásledování křesťanů.

Pronásledování církve

Často jen obtížně je lze oddělit od pronásledování křesťanů. Jsou to opatření, která směřují k potlačení křesťanských církví a která ničí nebo omezují jejich vliv ve společnosti. V římské říši bylo křesťanství pronásledováno mj. proto, že odmítalo císařský kult. Na začátku středověku byly křesťanské církve potlačovány a pronásledovány zvláště pohan-skými Normany, Slovany a Uhry. Také islám ohrožoval křesťanství, např. v 8. stol. ve Španělsku nebo od r. 1453 na

Balkáně. Téměř v každé zemi působilo proticírkevní tendence osvícenství. Ve 20. stol. bylo utlačování zvláště tvrdé v nacionálně socialistickém Německu a v komunistických režimech ve východní Evropě a Asii.

Katakomby

Už v mladší době kamenné byla známa podzemní pohřebiště ve středo-zemní oblasti a Černomoří, řidčeji na Balkáně. Byla to rozvětvená síť chodeb i v několika poschodích, ve stěně s vysekanými nikami (*tzv. loculi*) na ukládání mrtvých, nebo pohřebními komorami. Římské katakomby sloužily pronásledovaným křesťanům během 2. - 4. stol. i jako útočiště pro slavení eucharistie.

V mnohých katakombách jsou nástěnné a stropní malby, nejstarší zachované křesťanské umění. Jméno katakomb pochází od hrobu svatého Šebestiána na Apiově cestě, zvaného Coemeterium' (hřbitov) ad catacumbas. Do katakomb se přestalo pohřbívat v 5. stol., náhodně objeveny byly v r. 1578.

Z knihy: Encyklopedie náboženství

PĚT KROKŮ ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

Večerní modlitba sestává z pěti jednoduchých kroků:

Prvním je **vděčnost**; zklidněný v pokojné poloze si člověk uvědomuje, jaký dojem má z celého dne, a v nitru děkuje za dobro, kterého se mu dostalo. Podstatné je vidět, že dobro přichází od Boha. Tím získá modlitba směr. Jde o dobro, dary ze spektra života: příroda, dobrá zpráva, úsměv, teplo u srdce z dobrého skutku, na květině odražený

paprsek slunce, chuť dobrého jídla ... Cokoli z připomenutého v duši vychutnáváme. Vychutnávání je lékem na stále se zrychlující tempo života; vděčnost sytí a posilňuje duši.

Druhým krokem je **prosb**a o milost poznat své nedostatky v uplynulém dnu; kde jsme konali proti Boží jiskře v nás: snad povýšeneckou poznámkou, podleh-

nutím zvědavosti či lenosti. Když jeden z prvních jezuitů píše o svých nedokonalostech, nazývá vlastní svědomí „dobrým duchem“, který ho nutí k lítosti. Vědomí vlastní hříšnosti je bezpodmínečné pro duchovní, tedy skutečně lidský růst. Vede totiž k pravé pokoře před Bohem.

Ve třetím kroku se snažíme o **přehled dne**. Stiskneme start u projektoru v hlavě a nechme si projít film dne, vyplavit co nejvíce z prožitého do svého vědomí.

Čtvrtým krokem této modlitby je **prosít Boha o odpuštění** hříšného chování; tento krok nám chce dát pocítit mi-

losrdnou náruč Boha Otce, vidět se jako dítě před touto odpouštějící, posilující náručí.

Pátým krokem je **prosba o milost**, pomoc Boží pro další den být lepším dítětem tak dobrého Otce, lepším člověkem světu a bližním. Zakončit máme formální modlitbou, nejlépe Otčenášem.

Toto večerní cvičení nás postupně přivede k ranní spontánní myšlence na Boha.

J. Čunek SJ

Bulletin Jezuité č. 4/2013

(redakčně kráceno)

TŘI KAMENÍCI

Určitě už jste slyšeli historku o poutníkovi, který přišel k velikému staveništi, kde pracovali tři kameníci. Všichni otesávali veliké neforemné kameny do pravidelných kvádrů.

„Co děláš?“ zeptal se prvního.

„Musím otesávat tyhle kameny,“ odpověděl nevrle kameník.

„Co děláš ty?“ zeptal se druhého.

„Vydělávám si tu na chleba,“ řekl druhý řemeslník.

„A co děláš ty?“ zeptal se třetího.

„Stavím tento chrám,“ odpověděl s hrdostí ten poslední.

Tři lidé konali na jedné straně stejnou práci, ale na druhé straně s rozdílným vnitřním přístupem. První z povinnosti, druhý pro zisk, třetí pro radost.

V přístupu těchto tří mužů můžeme vidět i svůj postoj ke konání dobra.

V nauce svatých Otců se setkáváme se třemi kategoriemi těch, kteří slouží Bohu. Do první náleží otroci, kteří za-

chovávají Boží vůli proto, aby unikli trestu. Do druhé patří námezdní dělníci, kteří zachovávají přikázání proto, aby získali ráj, a do třetí synové, kteří vše konají z lásky k Bohu, protože vědí, že jsou jeho dětmi.

Jak si Ježíš vážil svobodné motivace, můžeme slyšet v jeho rozhovorech. Apoštolům říká: „Chceš-li jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne.“ Mladému muži, který se ho ptá, jak se stát dokonalým, říká: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co ti patří, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi ...“

Ježíšovo *Chceš-li* je pro křesťana svobodou a výzvou zároveň. Výzvou ke svobodě a osvobozením pro naplnění výzvy.

*Z knihy M. Kašparů:
Po provaze ke Kristu*

ZA CÍRKRV OTEVŘENOU

Co podle Vás charakterizuje křesťana v dnešní situaci?

Křesťan se vyznačuje odvahou, odvahou pramenící z víry. Ví, že ho vede a nese Bůh. Bůh rovněž mluví ústy druhých. Vyplatí se tedy naslouchat jejich názorům. Křesťané se nebojí rozhovoru, hledají spolupráci s jinak smýšlejícími a jinověrci, s těmi, kdo se ptají a jsou nespokojení. S nimi - společně i v konkurenci - vnášejí křesťané do světa světlo, orientaci, uzdravení, ochranu, míra radost ze života. Strádání světa požaduje a podporuje pospolitost křesťanů v ekumeně a mezináboženský dialog.

Jak by taková pospolitost mohla vypadat? A kde je její střed?

V palestinské Gaze, dnes mučené utrpením a konflikty, žil v šestém století Dorothej z Gazy. Od něho pochází známé vypočtení věřících: „Představte si svět jako kruh, jehož středem je Bůh a ze středu vycházející paprsky jsou různé životní cesty lidí. Jestliže všichni, kdo se chtějí Bohu přiblížit, krácejí ke středu kruhu, blíží se současně Bohu i sobě navzájem. Čím víc se blíží Bohu, tím víc se blíží sobě navzájem. Čím víc se blíží sobě navzájem, tím víc se blíží Bohu.“

*Z knihy C. M. Martini:
Hovory v Jeruzalémě*

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

- Každou neděli na mši svaté v 10 hod. v kostele sv. Kříže ve zpovědní kapli **program pro děti**.

- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

- Každé pondělí před večerní mší sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.

- Každé druhé úterý v měsíci od 16. h do 17. h v kostele sv. Kříže **adorace za ochranu nenarozeného života**, (v zimních měsících ve farní kapli)

- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.

- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

- Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).

- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a kate-**

chezí; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.

- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 1. 2. První sobota – v 17 hod v Hl. Mašůvkách **měsíční pout'**, svatoblažejské požehnání. Autobus ze Znojma v 16 h.

- 2. 2. **Svátek Uvedení Páně do chrámu – Hromnice:** mše sv. jako v neděli s žehnáním svící - hromniček. U sv. Kříže bude svěcení hromniček při večerní mši sv.

- 3. 2. **Sv. Blažeje** – mše sv. v 8 h v kapuc. kostele, u sv. Kříže v 18 h **svatoblažejské požehnání** na ochranu před nemocemi krčnými a všelikým jiným zlem. U sv. Kříže se bude udělovat Svatoblažejské požehnání po večerní mši sv.

- 6. 2. ve 20 hod u sv. Mikuláše hodi- nová **adorace** před 1. pátkem.

- 7. 2. **První pátek** – od 15 h adorace v kap. kostele a sv. zpověď.

- 7. 2. v 19.30 h v Kulturním domě v Kuchařovicích (Znojemská ulice 207) **Farní ples.** K tanci a poslechu bude hrát skupina Víkend Hostěradice. Bližší informace na www.farnostprimetice.cz/ples

- 9. 2. v 16 a v 18 h v kině Svět **Film a sv. Cyrilu a Metodějovi.**

- 11. 2. P. Marie Lurdské, **den nemocných** v 8 h mše sv. v kostele sv. Alžběty u staré nemocnice

- 16. 2. v 15 hod **měsíční modlitba** v Popické kapli.

- 1. 3. První sobota – **měsíční pout'** v Hl. Mašůvkách v 17 h; autobus v 16 h.

- 2. 3. při mši svaté v 10 h v kostele sv. Kříže vokální skupina Minima zazpívá Mis- su brevis od Z. Lukáše.

- 2. 3. v 15 h na faře v Louce **tradiční dětský karneval.**

- 5. 3. **Popeleční středa**, den přísného postu, začíná postní doba; mše sv. s udělováním popelce v 8 a v 17 h v kapucínském kostele u sv. Jana Kř.; v 19,30 h **křížová cesta** po městě, začíná na Mariánském náměstí.

- 6. 3. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem.

- 7. 3. **První pátek**

KŘÍŽOVÉ CESTY V POSTNÍ DOBĚ:

- u sv. Mikuláše	každou neděli v 15 h
- u sv. Kříže	v pátek v 17.20 h
- u sv. Jana Kř.	každou středu a pátek ráno v 7.30 (přede mší sv.)
- u sv. Václava	každou neděli v 17 h
- v Mramoticích	v neděli ve 14 h a ve středu přede mší sv.
- v Kuchařovicích	v neděli ve 14 h a ve čtvrtek přede mší sv.
- v Příměticích	v neděli ve 14 h a v pátek přede mší sv.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontakt. adr. redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč. Tisk Tiskárna Wega, Znojmo
